

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. J. R.**, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2023, č. j. SPU 279167/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2024, č. j. 18 A 58/2023-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků.

[2] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*. Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení*. Podle poslední věty téhož ustanovení: *zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*.

[5] Z obsahu spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížností napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 1. 2024. O lhůtě k podání kasační stížnosti i o soudu, u něhož se kasační stížnost podává, byl přitom stěžovatel v napadeném usnesení řádně poučen. Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet dne 26. 1. 2024 a uplynula ve čtvrtek 8. 2. 2024. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovatelem nejpozději dne 8. 2. 2024 předána soudu nebo tomuto zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní

poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z „*Označení zásilky*“ (viz obálka zásilky na č. 1. 2 spisu Nejvyššího správního soudu) však vyplývá, že stěžovatel zaslal kasační stížnost zdejšímu soudu poštou „doporučeně“ až dne 9. 2. 2024, tedy po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti.

[6] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost výrokem I. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. února 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu